

Predica de la Zürich

Duminică, 31 martie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 15:1-17** (...).

Bun venit tuturor celor ce sunt în legătură directă și tuturor celor de aici! Îi mulțumim Domnului din toată inima. Noi am auzit prețiosul Cuvânt al Domnului nostru din Ioan 15: „*Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână*”(vers. 16). Noi am acceptat și primit hotărârea divină, am crezut mesajul Lui divin, prin har, și de fiecare dată Îi aducem Domnului mulțumire și închinare.

Putem crede din toată inima că înaintea întemeierii lumii noi am fost hotărâți să ne petrecem veșnicia cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Domnul slavei a fost descoperit în trup de carne ca Fiu al lui Dumnezeu, Și-a dat viața pentru noi și ne-a dăruit prin har înfierea. Acum noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, așa cum Ioan a scris: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El*”(1 Ioan 3:2). Ce chemare înaltă! Răscumpărătorul a venit la noi, S-a făcut asemenea nouă pentru ca, în înviere, noi să fim asemenea Lui. Dumnezeu n-a putut face mai mult. Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima că noi am acceptat și primit aceasta. Și știm că acum Domnul, prin ultimul mesaj, lasă să răsunе ultima chemare pe întregul pământ.

Doresc să spun doar câteva gânduri privitoare la evenimentele actuale din Israel. Fratele nostru Bope este un renumit chirurg șef la spitalul din Johannesburg. El cu soția lui au legături deosebite cu o evreică din Ierusalim care are intrare la Knesset. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi putem iubi Israelul și ne bucurăm de declarația pe care Donald Trump a făcut-o, și anume că înălțimile Golanului aparțin Israelului. Cu privire la aceasta citesc pe scurt versetele biblice.

Deut. 4:43: „*Aceste cetăți erau: Bețer, în pustiu, în câmpie, la rubeniți; Ramot, în Galaad, la gadiți, și Golan, în Basan, la manasiți*”. Așa a rânduie și a spus-o Domnul Dumnezeu lui Moise.

Apoi Ios. 20:8: „*Și de cealaltă parte a Iordanului, la răsăritul Ierihonului, a ales Bețerul, în pustiu, în câmpie, în seminția lui Ruben; Ramot, în Galaad, în seminția lui Gad; și Golan în Basan, în seminția lui Manase*”. Dumnezeu a hotărât și rânduie acest lucru în felul acesta. Două seminții și jumătate erau în partea estică a Iordanului, Iordania de astăzi. Noi ne bucurăm că, pas cu pas, totul devine realitate, pentru ca rânduiala divină referitoare la hotarele țării să fie reasezată în Israel.

Apoi avem cuvântul din Zah. 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”.

De aceasta aparține Lc. 21:24: „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”. Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor – acest lucru a fost prezis în Zaharia.

Este puternic că noi putem trăi cum prorocia biblică se împlinește pe întregul pământ și îndeosebi cu Israelul. Din peste 160 de țări evreii s-au întors înapoi în patria lor pentru că ei trebuie să fie în țara făgăduinței pentru ca făgăduința care le-a fost dată lor să se poată împlini cu ei. Să-I mulțumim Domnului care clar și deslușit a zis: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele pentru că voi știți izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Noi am putea citi aceste lucruri din Mat. 24, Lc. 21.

Permiteți-mi să mai amintesc acest lucru referitor la ceea ce s-a întâmplat în anul 1897. Theodor Hertzl a ținut un Congres aici în Basel și a fondat mișcarea sionistă. Toți care am fost deseori în Israel știm unde este muntele Hertzl, acolo unde este Yad Vashemul (Muzeul Holocaustului). De fiecare dată ne aducem aminte de tragedia care a venit asupra Israelului. Dar suntem foarte mulțumitori că Domnul a dăruit har și că a existat un 2 noiembrie 1917, când Balfour a dat acea declarație, că: „*Iudeii au dreptul la o patrie proprie*”. Apoi ne gândim

și la anul 1948 când a fost fondat și proclamat statul Israel. Am putea intra în toate amănuntele. Suntem mulțumitori și ne bucurăm că Domnul a prezis totul în scumpul și sfântul Său Cuvânt: cu Israelul, cu timpul sfârșitului, cu Neamurile și tot ce se va întâmpla. Suntem mulțumitori pentru aceasta.

Ne gândim îndeosebi la Rom. 11 unde Pavel a dat prin Duhul lui Dumnezeu o mărturie cu privire la Israel: „*Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor*” (Rom. 11:25).

Scumpii mei frați și surori, este scrisă expresia „numărul deplin”. Astfel că atunci când ultimul va fi chemat, va fi separat și pregătit pentru ca numărul să fie deplin și Domnul să poată reveni pentru a ne lua Acasă. După aceea El Se va descoperi Israelului.

Apoi, în Fap. 15:8-9 avem comparația între iudei și neamuri. Este aceeași credință care ne mântuiește. Citim din Fapte 15: „*Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă*”. Aici este vorba că Evanghelia a trecut de la iudei la neamuri. Deja în Fapte 13 Pavel a spus: „*iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”(vers. 46-47).

Fraților, aici este un punct: doar calea credinței este sigură, de neajuns pentru Dușman. Dacă un iudeu nu crede, atunci ce este cu el? Dacă unul dintre neamuri nu crede, atunci ce este cu el? Doar calea credinței este sigură. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Pe mine mă preocupă mereu că în zilele Domnului nostru nu era niciun cărturar acolo care să aibă informații conform Cuvântului profetic. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca să-l trimită pe Ioan Botezătorul pentru a da mărturie. Câți s-au dus la Iordan și s-au lăsat botezați? Apoi s-a întâmplat ceva neobișnuit. Văzut din exterior nu puteai deosebi cine ce este. Dar dintr-o dată s-a întâmplat ceva: cerul s-a deschis, Duhul Sfânt s-a coborât și un glas a răsunat: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsec plăcerea*”. În prezența celor ce erau

prezenți acolo Dumnezeu a dat mărturie într-un mod supranatural. Noi suntem mulțumitori că și în timpul nostru Domnul a dat mărturie într-un mod supranatural, că și astăzi El este Același și S-a coborât în norul supranatural.

Voi toți cunoașteți Mat. 3:17: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea”*. De asemenea Mat. 17:5: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”*. Dacă mergem apoi la 2 Pet. 1:18, bărbatul lui Dumnezeu, Petru, dă mărturie despre aceasta: *„Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt”*. *„Noi am auzit acest glas, am fost martori”*, ei au văzut și auzit, și ei puteau da mărturie despre ceea ce s-a întâmplat în mod supranatural. Pe mine mă copleșește gândul că la împlinirea vremii prorocia biblică se împlinește și Dumnezeu dă mărturie despre aceasta lăsând să se întâmple supranaturalul aici pe pământ.

Și așa cum continuă în Fapte 15:9: *„N-a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință”*.

Dumnezeu n-a făcut nicio deosebire între iudei și neamuri, nicio deosebire. Ci a onorat, confirmat și răsplătit credința, când oamenii au putut crede din inimă. Aici avem confirmarea supranaturală. Dacă citim contextul vedem că aceasta se întoarce înapoi la Cincizecime când Duhul Sfânt a venit peste cei dintre neamuri care au devenit credincioși, exact așa cum a venit asupra iudeilor, peste cei 120 și apoi peste cei 3000 care în ziua Cincizecimii erau strânși împreună. Apoi apostolul vine și spune: *„Dumnezeu n-a făcut nici o deosebire între noi și ei”*. Nouă ne-a dat Duhul Sfânt ca și confirmare, exact așa ca și lor. Este minunat că mărturia a putut fi dată și documentată în modul acesta.

Apoi locul deosebit din 1 Ioan 5:9-10: *„Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea pe care a făcut-o El despre Fiul Său...”*.

Aici este o taină. Pe cât de sigur în Fiul lui Dumnezeu au fost descoperite iertarea, împăcarea, harul, mântuirea deplină, pe atât de

sigur noi suntem desăvârșiți în Fiul lui Dumnezeu pentru veșnicie. Iar Dumnezeu dă mărturie de aceasta, că noi nu credem doar cu mintea. Noi credem făgăduințele pentru timpul nostru și Dumnezeu confirmă prin faptul că El ne dăruiește descoperirea prin Duhul Sfânt. Nu cu vorbiri învățate de la înțelepciune firească, nu convinși de un om. Ci Domnul Dumnezeu a dat mărturie de acest lucru.

Putem citi mai departe din 1 Ioan 5:10: „*Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său*”.

Noi să-I mulțumim Domnului că putem crede tot ceea ce zice Scriptura. Nașterea Răscumpărătorului a fost anunțată dinainte, iar apoi s-a întâmplat. Totul este scris și spus, începând din prima clipă până la înălțarea în slavă. De asemenea este scris despre turnarea Duhului Sfânt, de ceea ce a fost învățat în Biserică la început, ce s-a practicat, cum s-a botezat, cum a fost serbată Cina Domnului, cum s-a învățat despre Dumnezeire. Totul a fost spus și noi avem totul. Îi mulțumim lui Dumnezeu că în Cuvântul scump și sfânt avem totul. Cu adevărat Îi suntem mulțumitori Domnului că în acest timp noi putem trăi înfierea, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Dacă ne uităm în urma noastră putem vedea ce s-a întâmplat din timpul Reformei încoace; de atunci au trecut 500 de ani. Înainte, timp de o mie de ani, biserica romană catolică și-a exercitat puterea sângeroasă în cele șapte cruciade în care și-au pierdut viața milioane de martiri. Apoi a avut loc străpungerea Reformei. Apoi au urmat treziri, una după cealaltă. Dar ce a urmat după aceea? Ce vine la sfârșit? La sfârșit se împlinește ceea ce Domnul Dumnezeu a făgăduit: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”.

Deseori am spus acest lucru. Începând cu anul 1949 eu am trăit lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în mișcarea penticostală liberă de atunci. Am trăit cum sute de oameni au fost botezați cu Duhul Sfânt, au cântat în limbi în mod armonios. Cu adevărat aveam pe inimă să fiu prezent peste tot unde avea loc o adunare de

evanghelizare unde veneau evangheliștii. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Ce s-a întâmplat din acel timp, când Domnul Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său? Toți au rămas în învățătura trinitară, toți au rămas la formula trinitară de botez. Și câtă nenorocire s-a făcut în această formulă trinitară: toate practicile, vrăjitoriile și aderările din lojele francmasonice de pretutindeni au loc în formula „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. La primirea în loja francmasonică, ei depun jurământul în această formulă trinitară, cu o mână pe biblia deschisă.

Dar trinitatea nu există. Există un singur Dumnezeu adevărat, din veșnicie în veșnicie, și acest unic Dumnezeu ni S-a descoperit pentru mântuirea noastră, ca Tatăl nostru, în cer, în Fiul Lui născut, pe pământ, și în Biserică, prin Duhul Sfânt. Referitor la aceasta, mă mai gândesc că în anul 321 iudeilor le-a fost impusă formula trinitară și toți cei ce n-au primit-o au fost prigoniți. Sinagogile au fost închise și transformate în grajduri de animale pentru că ei au refuzat învățătura trinitară, au fost blestemați și prigoniți.

Cu adevărat trebuie să știi că acesta este timpul lui Dumnezeu, să corectăm tot, să aducem totul înapoi în starea originală și să respectăm ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Apoi trebuie să indicăm și să spunem cum au botezat Petru, Filip, Pavel, cum s-a botezat în Ierusalim, în Samaria, în Efes și până la Rom. 6. Cu adevărat trebuie să ai respect față de Dumnezeu. N-a știut Petru ceea ce a spus Domnul în Mat. 28:19? Bineînțeles că a știut. Dar lui și apostolilor le-a fost descoperit că nu este vorba de trei denumiri, nu este vorba de trei titluri, ci de unicul Nume în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. Acum este descoperit: cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu se lasă adus înapoi la Cuvânt și se lasă corectat.

Ce a citit fratele nostru? Fiecare mlădiță care este în Vița trebuie să aducă rodul Lui. Viața Viței se manifestă în mlădițe prin rod. „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Fiecare mlădiță care este în Mine și n-aduce rod va fi tăiată și aruncată în foc*”. Chiar dacă întreaga mișcare pentecostală au fost mlădițe, ele n-au adus rodul Cuvântului

pentru acest timp. Și ce le-a rămas? Să facă Dumnezeu compromisuri din cauza lor? Dumnezeu nici nu se gândește la așa ceva. Dumnezeu are Cuvântul Său sfânt pe care l-a descoperit prin har. Apoi fiecare mlădiță care rămâne în El și aduce rod este curățată ca să aducă și mai mult rod. De aceea Domnul nostru a putut spune: „*Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus*”(Ioan 15:3), neprihăniți prin credință, spălați în Sângele Mielului, spălați, curățați și eliberați de toate păcatele și rătăcirile în baia totală în apa Cuvântului. Nu doar o stropire cu câțiva stropi pe frunte, ci scufundați pe deplin în baia de apă a Cuvântului. „*Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus*”(Ioan 15:3).

Dumnezeu ne-a pus în inimă un respect sfânt față de sfântul Său Cuvânt și suntem mulțumitori din inimă că putem crede ceea ce a hotărât El pentru această ultimă perioadă de timp importantă: „Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie care va aduce totul înapoi în starea originală”. Nu doar un lucru sau două, ci va restitui și va aduce în starea corectă tot ce aparține de Împărăția lui Dumnezeu, tot ce aparține de Biserică și a fost hotărât pentru ea. Când va avea loc răpirea nu va fi un balamuc. Ci curățați în Sângele Mielului de toată vina și păcatele, spălați și sfințiți în Cuvântul adevărului, împreună Îl vom vedea pe Domnul.

Repetăm încă o dată Cuvântul serios de avertizare. Fiecare mlădiță care este în Mine și n-aduce rodul Meu va fi tăiată și aruncată în foc. Ce te ajută toate binecuvântările dacă tu n-ai acceptat și n-ai primit ceea ce a făgăduit Dumnezeu? Dacă tu nu primești ceea ce a făgăduit El, atunci tu nu ești un copil al făgăduinței și atunci totul se revarsă înapoi într-o formă religioasă. În timpul nostru noi avem 550 de milioane de penticostali carismatici, dar pe noi ne interesează pregătirea Miresei Mirelui pentru ziua glorioasă, pentru întâlnirea pe care o vom avea cu Mirele nostru iubit.

Citim câteva locuri din 1 Cor. 2:8-9: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă...pe care n-a cunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, după cum este*

scris: «*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc*»”. Ce să mai spunem la aceasta? Noi Îl iubim pe Domnul. Faptul că Îl iubim nu este meritul nostru. El ne-a iubit mai întâi și ne-a dăruit harul să putem crede din inimă.

Citim vers. 12: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem recunoaște lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”.

Nu doar vorbiri în limbi sau cântări. Ci, prin Duhul Sfânt, să fim călăuziți în tot adevărul, să fim străpunși. Așa cum am citit aici, noi n-am primit duhul acestei lumi, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem recunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Scumpii mei frați și surori, Dumnezeu să ne dăruiască tuturor acest lucru, prin har. Ce înaltă chemare ne-a fost dată! Noi nu ne uităm de sus la alții. Ci purtăm o mare durere pentru toți aceia care trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi și și-au făcut propria lor religie. Dar ne bucurăm de faptul că am primit har, trecere înaintea lui Dumnezeu, am recunoscut ziua și ceasul, mesajul și pe mesager. Noi ne lăsăm corecțați, îndreptați de Dumnezeu până când putem crede doar așa cum zice Scriptura în fiecare domeniu.

Mai departe citim vers. 13: „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”.

Lădat și cinstit să fie Domnul nostru, că noi putem lega acest conținut divin împreună cu predica, putem aduce la zi tot ce se întâmplă în Împărăția lui Dumnezeu și putem spune: aici ne aflăm acum, aceasta s-a împlinit..., aceasta și aceasta s-a împlinit..., acum se întâmplă acest lucru... Este cu adevărat har de la Dumnezeu că noi nu venim de la un seminar biblic sau de la vreo școală biblică, nu aducem argumente sau să prezentăm ceva. Eu nu cunosc argumente, eu cunosc doar Cuvântul Dumnezeului nostru cu toate făgăduințele care sunt «Da» și «Amin». Un scriitor anonim pretinde că ani de zile eu am frecventat o școală biblică. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nicio

singură zi n-am frecventat vreo școală biblică. Slavă Domnului! O chemare divină n-are nevoie de învățătură pământească.

Mergem la vers. 14: „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu* („nu primește nimic ce vine de la Duhul lui Dumnezeu” – lb. germ.)...”.

Aici o avem. Voi vă puteți forța cât vreți ca să țineți o predică inspirată de Duhul și s-o legați cu conținutul Cuvântului și s-o prezentați. Omul firesc nu este în stare s-o facă, trece pe lângă el. Trebuie să ai gândul lui Isus Hristos, atitudinea Lui, trebuie ca să fi avut loc înnoirea în adâncul adâncului. Nu o credință mintală, ci descoperire prin Duhul Sfânt. Cu adevărat aici sunt scrise niște realități divine. Omul firesc nu primește nimic din partea Duhului. Vorbiți odată cu oamenii și veți vedea că ei nu primesc, ei nu pot să primească. Mergem mai departe. Ei nu primesc lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Ei hotărăsc ceea ce ei cred și nu permit să le fie valabil nimic altceva. Dar noi permitem să ne fie valabil doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și mereu ne întoarcem la ceea ce este scris.

Vers. 15: „*Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul...*”. Când Conținutul inspirat de Duhul este în legătură cu o predică inspirată de Duhul, atunci în duhul celor ce cred se declanșează aceeași descoperire divină, ei acceptă și primesc ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Și este scris că „... *el însuși nu poate fi judecat corect de nimeni*”. Fiți odată sinceri. Dacă un predicator m-ar judeca pe mine sau pe noi, el ar judeca din perspectiva lui. Nimic altceva, ci el ar judeca doar din felul lui firesc, și vă dați seama care ar fi sentința lui. Îi mulțumim lui Dumnezeu că noi nu suntem dependenți de judecata omenească, ci noi putem crede așa cum zice Scriptura. Citim din 2 Cor. 3:6: „*care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața*”.

Încă o observație. Când am auzit că în Israel există 80 de direcții mesianice, am fost atins foarte tare. Eu credem că sunt 20 sau 21, dar din ultima mărturie am aflat că sunt 80. Chiar catolici carismatici mesianici, etc., toate bisericile de acolo se intitulează

mesianici, toți sunt mesianici. Dacă te gândești la aceasta. Ei să aștepte până va veni timpul lor. Cuvântul lui Dumnezeu le va fi adus iudeilor de cei doi proroci și atunci se va împlini ceasul lor, dar nicidecum toate acele direcții făcute de oameni.

Mergem mai departe la 2 Cor. 3:13-14: *„și nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și pironească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător. Dar ei au rămas greoi la minte („Dar ei au rămas împietriți în gândirea lor spirituală” – lb. germ.): căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o parte numai în Hristos”.*

Îi mulțumim Domnului. Descoperirea lui Isus Hristos. Nu o a treia persoană, ci descoperirea personală a lui Dumnezeu aici pe pământ, descoperirea lui Isus Hristos.

Vers. 15: *„Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o măhramă peste inimile lor. Dar ori de câte ori vreunul din Israel se întoarce la Domnul, măhrama este dată deoparte”.*

Scumpii mei frați și surori, Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. Există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu în trup, aceasta a avut loc în Isus Hristos, Domnul nostru, pentru răscumpărarea noastră. Apoi, cine merge la Ioan 17:3 poate citi: *„viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu, în care Tu Te-ai descoperit”.* Din aceasta este compusă viața veșnică. Viața veșnică nu este o teorie. Cine L-a primit și-L are pe Fiul lui Dumnezeu, acela are viața veșnică. Ce este cu acela care n-are descoperirea lui Isus Hristos? Are o credință mintală, dar în inima lui n-are descoperirea prin Duhul. Mereu putem accentua mulțumitori că este doar har că noi putem crede așa cum zice Scriptura și primim tot ceea ce ne-a pregătit Domnul.

Vers. 17-18: *„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia”.* Ne lepădăm de toate tradițiile și obiceiurile și suntem transpuși în slobozenia copiilor lui Dumnezeu. *„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava*

Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”.

Scumpi frați și surori, dacă privim la noi: cine suntem noi? Ce suntem noi? Dar harul lui Dumnezeu este puternic și este descoperit în viețile noastre. Noi putem crede așa cum zice Scriptura.

Citim din 2 Cor. 4:3-4: *„Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu”.*

Am ascultat noi aceasta? Aici sunt cuvinte puternice. Trebuie să mai predice cineva ceva la aceasta? Sau este suficient? Pur și simplu să venim în față și să citim ceea ce a fost scris și să-I mulțumim Domnului din toată inima pentru lucrurile scrise. Citim încă o dată vers. 4: *„a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia...”*. Noi n-avem nevoie de minte, ci de puterea credinței, apoi vine descoperirea. Continuăm: *„...ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu”*, care este chipul vizibil al Dumnezeului invizibil, ei n-o văd strălucind.

Vers. 5-6: *„Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, care a poruncit: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”.*

A luminat lumina în viața ta, a mea? A luminat lumina în viața noastră? *„...pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”*. Îi mulțumim Domnului nostru pentru toate cuvintele prețioase și sfinte ale Dumnezeului nostru. Aceste cuvinte au fost scrise acum două mii de ani, dar au fost scrise ca și cum ar fi scrise astăzi sau ieri; ele ne-au fost adresate nouă, iar noi ne regăsim în ele, prin harul lui Dumnezeu.

Aș putea citi și mai departe, dar cuprindem și ceea ce trebuie să accentuăm în acest timp. Dumnezeu are un plan de mântuire pe care îl aduce la încheiere în timpul nostru. Prin propovăduirea Cuvântului descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, folosim un limbaj duhovnicesc pentru conținutul duhovnicesc inspirat de Duhul; și Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt descoperit, un Cuvânt viu. Prin aceasta recunoaștem că noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să interpretăm nicio prorocie, nu doar pentru că Petru a scris că „nicio prorocie nu permite o tălmăcire proprie”, ci nici n-avem dorința s-o facem. Noi vedem prorocia biblică din acest timp în împlinirea ei, cu Israelul și pe întregul pământ. Totul a fost spus dinainte.

Cum am spus în introducere, când Domnul nostru le-a spus pilda despre smochin: *„Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*.

Spunem și acest lucru acum la încheiere. Domnul Dumnezeu a exprimat și a dăruit o chemare supranaturală în timpul nostru. Nu a existat doar un 11 iunie 1933, a existat și un 7 mai 1946, au existat diferite evenimente în care s-au întâmplat lucruri supranaturale prin slujba fratelui Branham. Eu sunt mulțumitor din inimă că Domnul a călăuzit lucrurile în așa fel că eu l-am cunoscut pe acest bărbat al lui Dumnezeu timp de zece ani, am fost împreună cu el fie în Karlsruhe, fie în Statele Unite. De la început a fost o dragoste și o legătură interioară, căci eu știam că nimeni nu putea face ceea ce se întâmpla acolo doar dacă Dumnezeu era cu el. În noua scrisoare circulară am menționat acest lucru. Pe toți cei ce nu primesc regulat predicile și scrisorile circulare îi rog să-și lase adresele, ca să vă putem trimite literatură.

În scrisoarea circulară am redat trei citate ale fratelui Branham din cele 31 în care el spune clar și deslușit: „Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Și chiar a fost pus accentul că mesajul va fi purtat pe întregul pământ. Cele trei citate le-am redat, cuvânt cu cuvânt, ca o dovadă pentru toți frații care sunt de părerea că, „cu fratele Branham s-a încheiat totul. Acum trebuie să

așteptăm să aibă loc învierea fratelui Branham și el să mai țină încă o dată o slujbă în cort”. Aceasta este învățătura principală a celor din cadrul mesajului. Dar pentru așa ceva nu există în Sfânta Scriptură nicio făgăduință. Chiar dacă cu trei luni înainte de a fi luat Acasă fratele Branham a zis: „Eu voi mai călări încă o dată pe această cale”, chiar dacă el a zis: „Slujba din cort se va împlini”, și indiferent de ceea ce a spus el de la sine, noi credem doar ceea ce este scris în Biblie și doar ceea ce fratelui Branham i-a fost spus în mod direct: „Nu tu vei premerge, ci mesajul care ți-a fost dat va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Spre cinstea lui Dumnezeu noi putem mărturisi că acest lucru s-a întâmplat: mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Noi am cercetat pe scurt acest lucru. În ultimii 55 de ani, în fiecare lună două săptămâni am fost în călătorii în 165 de țări unde am predicat Cuvântul în mod personal. Și dacă ținem cont că în fiecare țară s-a predicat în cel puțin trei localități se totalizează 495 de localități în care Cuvântul lui Dumnezeu a fost propovăduit. Eu am făcut tot ceea ce a fost omenește posibil. Prin însărcinarea lui Dumnezeu eu am purtat Cuvântul Lui sfânt și prețios. Cu un limbaj duhovnicesc, am legat conținutul duhovnicesc al Cuvântului cu predica. Cuvântul lui Dumnezeu l-am adus înapoi la început. De fiecare dată când mă uit la masa cu predici de aici mă bucur nespun că toți pot citi și cerceta predicile fratelui Branham. Toate predicile de după deschiderea celor șapte peceti stau la dispoziție și alte predici din anii '60-'62. Masa Domnului este îmbelșugată. Toți ar trebui să citească aceste predici care sunt foarte necesare și conțin multe îndemnuri.

O mai spunem o dată. Dumnezeu ne-a dăruit har. El a dăruit o chemare directă și însărcinarea a fost îndeplinită. Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui, iar noi toți vom avea parte de aceasta, prin har. Lui, singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Amin.

Vă rog ca astăzi s-o acceptați și primiți, vă rog s-o luați ca un cadou din partea Domnului. Și această zi este o zi pe care Domnul a făcut-o. Cum Pavel a scris și noi am citit, noi nu ne propovăduim pe

noi înșine, ci noi propovăduim Cuvântul, Îl propovăduim pe Isus Hristos ca fiind același ieri, azi și în veci. Domnul folosește mereu oameni. În Vechiul Testament El i-a folosit pe proroci, bărbați ai lui Dumnezeu. Apoi, în Noul Testament a avut bărbați ai Lui, iar Domnul nostru a zis: „Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine; și oricine vă respinge pe voi acela Mă respinge pe Mine”.

Scumpii mei frați și surori, noi purtăm mesajul divin, din însărcinarea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Nu va mai veni niciun alt mesaj. Revenirea lui Isus Hristos este iminentă. Suntem mulțumitori că noi putem trăi acum, suntem mulțumitori că noi am recunoscut ceasul și timpul, că fratele Branham a fost trimis într-un mod supranatural, fie că a fost coborârea stâlpului de foc, fie că a fost stâlpul de nor. În timpul nostru s-au petrecut lucruri supranaturale, Domnul S-a descoperit. Au existat martori care au văzut și auzit lucrurile care s-au întâmplat în timpul nostru. Noi suntem mulțumitori și credem că el a primit însărcinarea divină să aducă mesajul biblic curat înaintea revenirii lui Isus Hristos. El a făcut acest lucru. Întreaga hrană a fost depozitată așa cum i-a fost poruncit lui: „Întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”. Și de când el a fost luat Acasă hrana a fost distribuită.

Nu o spun cu o mare plăcere. Dar scumpi frați și surori, am nădejdea că voi știți că eu nu vă spun niște povești. Ziua de 19 septembrie 1976 a fost o zi decisivă, de o mare însemnătate pentru viața și slujba mea. Era o duminică dimineața și soarele strălucea, răspândindu-și lumina în camera mea. Eu m-am întors să-mi iau biblia ca să citesc și să mă rog, când glasul puternic al Domnului a răsunat: „Robul Meu, Eu te-am hotărât conform Mat. 24:45-47, te-am rânduit să împarți hrana la timpul potrivit”. Aceasta este atât de adevărat așa cum este scrisă făgăduința în Evanghelia după Matei. Eu îmi îndeplinesc însărcinarea dată de Dumnezeu într-un mod conștiincios. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor primi har, vor crede și-I vor mulțumi din inimă pentru Cuvântul descoperit, hrana spirituală la timpul potrivit.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, toate făgăduințele lui Dumnezeu, în Tine, Răscumpărătorul nostru, sunt «Da» și «Amin». Pe crucea Golgotei Tu ai dăruit răscumpărarea deplină, iertarea deplină, eliberarea deplină, vindecarea deplină, și prin învierea Ta ai adus dovada că moartea și iadul sunt biruite și Ție Ți-a fost dată toată puterea, sus, în cer, și jos, pe pământ. Iubite Domn, lasă ca puterea Ta să fie descoperită în mijlocul nostru. Noi Te credem, credem Cuvântul Tău, acceptăm și primim ceea ce Tu ne-ai dăruit. Tu cunoști toate rugăciunile, Doamne, Îți aducem toate necazurile. Fie ca toți să creadă, să primească ceea ce au cerut și să fie binecuvântați. Ție, credinciosului Dumnezeu, Îți aducem slava și închinarea, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Voi știți că Sidney Jackson din Africa de Sud a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai fratelui Branham, și a fost și prietenul meu. Cine face o vizită în Krefeld acela va putea vedea ce s-a întâmplat după plecarea Acasă a fratelui Branham. Sidney Jackson m-a dus în acea încăpere unde fratele Branham a adus ultima rugăciune înaintea tronului lui Dumnezeu, pe o piele de zebură. El primise interdicția de a mai predica în Africa din cauza sistemului de segregare rasială care era groaznic. El s-a rugat: „Dacă eu nu o voi putea face, atunci Doamne, îngrijește-Te Tu ca Cuvântul Tău să fie propovăduit aici”. Când eu am ținut adunări în diferite localități din Africa de Sud, Sidney Jackson m-a dus pe acea piele de zebură și mi-a spus: „Acum eu mă voi ruga pentru tine și pentru țara mea, ca Dumnezeu să te folosească ca tu să aduci Cuvântul”. El a împachetat acea piele de zebură și mi-a dat-o; aceasta atârână pe perete în sufrageria mea, ca aducere aminte ale lucrurilor care s-au petrecut atunci. Acest lucru s-a întâmplat în Pretoria, în fața adunării: „Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham, apoi l-a luat Acasă, dar acum fratele Frank este aici cu o însărcinare divină și dorim să ascultăm ceea ce Dumnezeu ne are de spus”. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Eu sunt slăbit. Vă rog gândiți-vă la călătoria din America de Sud. Rămâneți în harul lui Dumnezeu, până ne vom revedea. Amin.